

ת"פ 61206/02/15 - מדינת ישראל נגד א.ה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 61206-02-15 מדינת ישראל נ' ה'(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

נגד
א.ה. ע"י עו"ד מחמוד רבאח

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות אימים, תקיפה ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני שבין הצדדים, במסגרתו תוקן כתב האישום והנאשם הודה באמור בו. אין בין הצדדים הסכמה בענין העונש, אך הוסכם על קבלת תסקיר. ואלו עובדות כתב האישום:

על פי האישום הראשון, בסמוך ליום 20.2.15 איים הנאשם על אימו כי ירצח אותה ויזרוק את גופתה בשלג, על מנת שלא תמצא.

על פי האישום השני, ביום 13.2.15 בשעות הצהריים, דרש הנאשם מאימו שתכין לו אוכל, צעק עליה, קילל אותה, הכה אותה בידה באמצעות נעליים וכן בעט ברגלה והכה אותה באגרופו. כתוצאה סבלה אמו של הנאשם מכאבים ונזקה לחבישה בידה.

על פי האישום החמישי, בסמוך לסוף חודש ינואר שנת 2015 דרש הנאשם מאימו כי תכין לו אוכל. אימו של הנאשם שוחחה באותו הזמן בטלפון וביקשה ממנו להמתין עד שתסיים את השיחה. בתגובה הכה הנאשם את אימו ברגלה. לאחר שסיימה אימו של הנאשם את שיחת הטלפון הכה אותה הנאשם באגרופיו ובעט ברגלה. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לאימו כאבים וסימני חבלה ברגלה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, המתבטאת בין היתר בכך שבוצעו בתוך התא המשפחתי. כן התייחס לפגיעה שנגרמה לאימו של הנאשם בשל העבירות. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של שנת מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם שם דגש על הנסיבות המקלות, ובהן תולדות חייו הקשים של הנאשם, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן,

הודאת וחרטתו. כן התייחס לכך שהנאשם שוהה במעצר כבר תקופה ארוכה. לאור אלה, ביקש להשית על הנאשם עונש מאסר אשר יחפוף את תקופת מעצרו וכן להשית עליו צו מבחן לתקופה שלאחר שחרורו.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשי הנאשם ברורה ורבה. הנאשם תקף את אימו באלימות בשתי הזדמנויות שונות, משום שהתמהמה להכין לו אוכל כפי שדרש. במקרה שלישי איים על אימו כי ירצח אותה וישליך את גופתה במקום בו לא תמצא.

המדובר ברצף עבירות אשר כוונתו כולן כלפי אותו הקרבן ובוצעו בפרק זמן קצר, ועל כן ראיתי לקבוע מתחם עונש אחד לשלושת האירועים יחדיו.

עיקר חומרת העבירות אותן עבר הנאשם אינו המעשה כי אם קרבנו - אימו של הנאשם. כיבוד הורים הוא ערך אנושי בסיסי בלעדיו אין. לא בכדי זהו הדיבר היחיד אשר שכרו - "למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך" - נקוב בצידו (דברים, ה' ט"ז). מבלי להקל ראש בפגיעה הפיזית שפגע הנאשם באימו, לא יכול להיות ספק שעיקר הכאב אשר נגרם לה נבע מכך שבנה - יוצא חלציה - הוא שפגע בה.

יתרה מכך - הרקע למעשים הוא דרישת הנאשם מאימו שתכין לו אוכל - ואזכיר כי הנאשם בן 21 ויכול לדאוג לארוחותיו בעצמו. הדבר מלמד כי לתפיסת הנאשם תפקידה של אימו הוא לדאוג לצרכיו ואם התמהמה בכך, דינה אלימות והשפלה.

מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין חצי שנה ועד שנתיים.

נסיבות אשר אינן קשורות בעבירה

הנאשם יליד 1994. אין לחובתו הרשעות קודמות.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי ברקע העבירות מערכת יחסים עכורה שבין הנאשם לאימו, הנובעת מגירושיהם של הורי הנאשם. לאחר הגירושין הנאשם התגורר עם אביו, עד למותו לפני כשמונה שנים.

עוד עלה מהתסקיר, כי הנאשם הוא בבסיסו בעל ערכים נורמטיביים ושאיופות לחיים תקינים, וכי קיבל אחריות למעשיו ואף התנצל בפני אימו בשיחה מבית המעצר. להערכת שירות המבחן מסוכנותו של הנאשם היא כלפי אימו. כן עלה, כי אמו של הנאשם מעוניינת שיקבל טיפול ומבקשת לשמור על מרחק ממנו, והשירות מעריך כי הדבר יפחית את מסוכנותו. לאור זאת, המלצת שירות המבחן היא להסתפק בימי מעצרו של הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי הכיעור והחומרה שבעבירות אותן ביצע.

מנגד, זקפתי לזכותו את קבלת האחריות למעשיו ואת הערכת שירות המבחן בדבר שאיופתי לחיים נורמטיביים ואת הפוטנציאל השיקומי בעניינו.

לאחר שנתתי דעתי לכל אלה, ראיתי להטיל על הנאשם עונש של מאסר מותנה וצו מבחן. לכאורה, המנעות מהשתת

מאסר בפועל במקרה זה מהווה חריגה ניכרת ממתחם העונש ההולם, אשר אינה מוצדקת בנסיבות הענין. עם זאת, הנאשם עצור כבר תקופה הקרובה לחמישה חודשים - ותקופה זו שקולה למאסר בפועל של 7-8 חודשים, בניכוי רשיון חופש וקיצור מנהלי. אזכיר, כי המתחם אותו קבעתי הוא מאסר לתקופה שבין חצי שנה ועד שנתיים. לאור נתוניו של הנאשם הייתי גוזר עונש הנמצא בצידו הנמוך של המתחם - ומהבחינה המעשית עונש זה לא היה חורג בהרבה מימי מעצרו של הנאשם. אך מנגד - גזירת עונש מאסר היתה מסכלת את האפשרות להשית על הנאשם צו מבחן.

לפיכך,, בשל נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה, באופן חריג, ראיתי להמנע מגזירת עונש מאסר, תוך שהבאתי בחשבון את תקופת מעצרו של הנאשם, אשר גם אם אינה מהווה עונש מהבחינה הפורמלית, משקפת את תקופת המאסר ההולמת את מעשי הנאשם. אבהיר עוד, כי אלמלא היה הנאשם עצור תקופה משמעותית, לא הייתי רואה מנוס מלהורות על מאסרו, חרף מכלול הנסיבות המקלות והמלצת שירות המבחן.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. ארבעה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים, כלפי אימו תוך שלוש שנים מהיום.
- ב. חודשיים מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת תקיפה שלוש שנים מהיום.
- ג. צו מבחן לשנה מהיום. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד במבחן יגזר דינו מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ה, 08 יולי 2015, במעמד הצדדים.